

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ — **Ἐξωτερικοῦ**
 Ἐτησίᾳ δρ. 10.— Ἐτησίᾳ φρ. 12.50
 Ἑξέμηνης 5.50 Ἑξέμηνης 6.50
 Τρίμηνης 3.— Τρίμηνης 3.50
 ἂν συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

Περίοδος Β'. — Τόμος 25ος

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθήναις, 19 Μαΐου 1918

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικ. λεπ. 20. Ἐξωτερικ. λεπ. 25
 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Ἐδριπιδίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Ἔτος 40όν. — Ἀριθ. 25

ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ

[ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Ο' NEVES]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. (Συνέχεια)

Ἡ πεποιθήσις τοῦ στρατηγοῦ καὶ τοῦ φίλου τοῦ ἀλλὰςε σιγά-σιγά σὲ τρομερὴ ἀγωνία. Τὰ παιδιὰ θὰ εἶχαν καταφύγη βέβαια σὲ καμμιὰ καλύβα· ἀλλὰ ποῖος μπορούσε νὰ ἐγγυηθῇ, ὅτι ἡ καλύβα αὐτὴ δὲν θὰ φθίκε ἢ δὲν γκρεμισθῆκε ἀπὸ τὸ χιόνι ; — Νὰ ξέραμε τοὐλάχιστον κατὰ ποῦ πῆγαν ! ἔλεγε ἀπελπισμένος ὁ στρατηγός. Ἀλλὰ πῶς νὰ τὸ μάθοιμε ; Τὸ σύνθημα τοῦ Παύλου.

Ἀπὸ μιὰ σύμπλοισι, ποῦ ἡ περιστάσις τὴν ἐξηγοῦν ἀρκετὰ, τὴν ἴδια ὥρα, τὰ τρία παιδιὰ συζητοῦσαν γιὰ τὸ ἴδιο πρᾶγμα : Μὲ τί τρόπον θὰ μπορούσαν νὰ πληροφορηθοῦν τοὺς φίλους των σὲ πῶς μέρος βρίσκονταν θάμνιμοι, περιμένοντες βοήθειαν ;

— Ἄν μπορούσαμε νὰ τοὺς ζάμοιμε κανένα σύνθημα ; ἔλεγε ὁ Δόναλδ. Ἀλλὰ πῶς ; Ἡ φωνή μας δὲν μπορεῖ νὰ φανῇ ἀπέξω.

— Δὲν ἔχουμε οὔτε τουφέκι, νὰ ρίξοιμε μερικὲς τουφεκιές, ἐπρόσθεσε ὁ Δάγκλας. Ἀλλὰ καὶ νάχαμε, ποῖος θὰ τᾶκουγε ἐδῶ εἰς τὴν ἐρημίαν ; Ἐλα, Παῦλε ! Προσπάθειε νὰ βρῆς σὺ κανένα σύνθημα.

Ὁ Παῦλος δὲν ἀποκρίθηκε ἀμέσως. Συλλογίζονταν.

Ἄξαφνα τὸ πρόσωπό του ἐλαμψε.

— Βλέπετε, τοὺς εἶπε, ἐκεῖ ψηλά, ποῦ σὰ νὰ μπαίγῃ λίγο φῶς ; Θάνα φεγγίτης στή σκεπή. Ἄν μπορούσα νὰ φθάσω ὡς ἐκεῖ-πάνω, νὰ τὸν ἀνοίξω καὶ νὰ βγῶ στὴν ταράτσα !

— Οὔτε νὰ τὸ συλλογίζεσαι ! ἀποκρίθηκε ὁ Δάγκλας ξηρὰ. Θὰ πέσης καὶ θὰ τοιαυθῇς.

— Κι' ἂν ὑποθέσουμε ὅτι θὰ κατόρθωνες νὰ φθάσῃς, εἶπε ὁ Ἐργάτης πολεμοῦσαν νὰνοῖξουν τὸν δρόμο... (Σελ. 170.στ. γ)

ἀπὸ τὴν παλὰ ταράτσα τοῦ πύργου : μερικὲς κολωνίτσες, μερικὰ μαδέρια καὶ μερικὲς πλάκες... Οἱ σύντροφοί του τὸν ἔχασαν κι' ἀπὸ τὰ μάτια κι' ἀπὸ ταῦτιά. Σὲ λίγο ὅμως, ὁ Παῦλος ξαναγύρισε στὸ φεγγίτη καὶ τοὺς φώναξε μὲ χαρὰ :

— Ὑπάρχει καὶ κοντάρι σημαίας. Ἄμα πάψῃ λίγο τὸ χιόνι, θὰ δέσω 'ς αὐτὸ τὴν ὀραία ἐσάρπα ποῦ μοῦ χάρισε ὁ κ. Μπράιττον.

(Ἐπταὶ συνέχεια)

ἐπiane τρώμος καὶ νὰ τὸ βλέπῃς. Ὡστόσο ὁ Παῦλος, μὲ γενναϊότητα, ἀρχισε νὰ τὴν ἀνεβαίνει. Τὸ ἐπικινδύνον αὐτὸ σκαρφάλωμα οἱ νεαροὶ Ἀγγλοὶ δὲν μπορούσαν νὰ τὸ παρακολουθοῦν μὲ τὰ μάτια, γιὰ ἦταν σκοτεινὰ. Τὸ παρακολουθοῦσαν ὅμως μὲ ταῦτιά καὶ κρατοῦσαν τὴν ἀναπνοή τους γιὰ νὰ μὴ τοὺς ξεφεύγῃ κι' ὁ ἐλάχιστος κρότος. Ἀπὸ τὸν κρότον λοιπὸν ἐμάντευαν κάθε κίνημα τοῦ μαύλου. Κι' ἔτρεμαν κάθε στιγμή, μήπως ἀκούσουν καὶ τὸν κρότον τὸν ἀπαίσιον, ποῦ θάκανε τὸ πέσιμό του...

Ἀλλὰ ὁ Παῦλος ἦταν δυνατὸς κι' εὐκίνητος. Καὶ σὲ λίγο οἱ σύντροφοί του τὸν ἀκουσαν κάτω νὰ κυτᾷ.

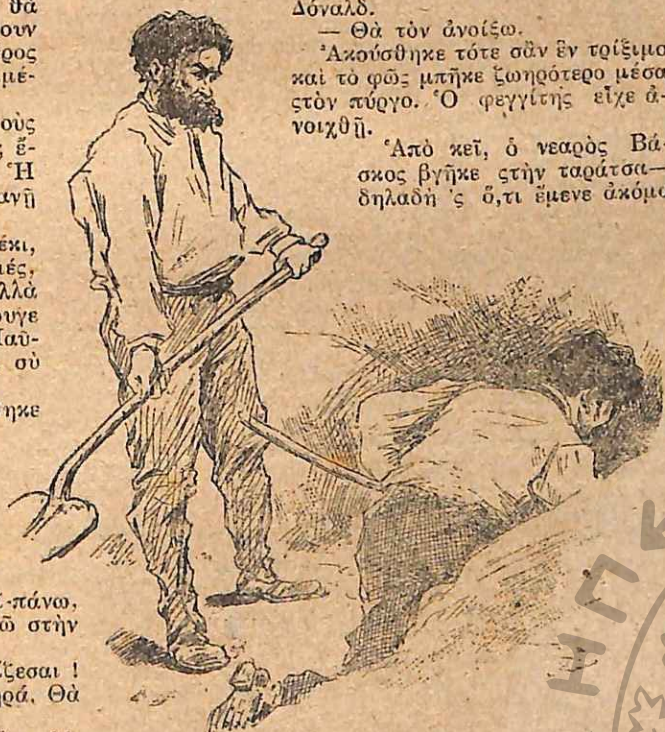
— Βρῆκα τὸ φεγγίτη, σενιόροι, τοὺς φώναξε. Πάμε καλά !

— Εἶνε ἀνοικτός ; ρώτησε ὁ Δόναλδ.

— Θὰ τὸν ἀνοίξω.

Ἀκούσθηκε τότε σὺν ἑν τριέμιο καὶ τὸ φῶς μπῆκε ζωηρότερον μέσα εἰς τὸν πύργον. Ὁ φεγγίτης εἶχε ἀνοιχθῇ.

Ἀπὸ κεῖ, ὁ νεαρὸς Βάσκος βγῆκε εἰς τὴν ταράτσα— δηλαδὴ 'ς ὅ,τι ἔμενε ἀκόμα

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Ὁ Κύριος Σμιθ τὸ ἐννοοῦσε πολὺ καλά, ὅτι σὲ λίγο θὰ τὸν ρωτοῦσαν μὲ ἀγωνία τί νὰ κάμουν. Ἐπρσπε νὰ πάρῃ μιὰν ἀπόφασι. Ἀλλὰ τί ; Νὰ κλεισθοῦν στὸ Γρανίτινον Παλάτι, νὰ μείνουν ἐκεῖ-μέσα πολιορκημένοι ἑβδομάδες, μήνες ἴσως, ἀφοῦ τὰ τρόφιμα ἦταν ἀφθονα ; Ναι, ἀλλὰ ἔπειτα ; Μήπως κ' ἔτσι οἱ κακοῦργοι δὲν θάταν κύριοι τοῦ νησιοῦ, δὲν θὰ τὸ ἔκαναν ὅ,τι ἤθελαν καὶ στὸ τέλος, μὲ τὸν καιρὸ, δὲν θὰ νικούσαν καὶ τοὺς κατοίκους τοῦ Γρανιτινίου Παλατιοῦ ;

Μιὰ μόνο ἐλπίδα μπορούσε νάῃ ἀκόμα : Ὅτι ὁ Μπόμπ Χάρβεϊ δὲν θὰ τολμοῦσε νὰ μπῇ μὲ τὸ καράβι του στὸ κανάλι, ἀλλὰ θὰ σταματοῦσε ἀπέξω ἀπ' τὸ νησί. Μισὸ μίλλι θὰ τὸν ἐχώριζε τότε ἀπὸ τὴν ἀκτὴ κι' ἴσως, ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀπόστασι, ἡ σφαῖρες τῶν κανονίων του δὲν θάταν τόσο καταστρεπτικῆς.

— Ποτέ, ἔλεγε ὁ Πέγκροφ, ποτὲ αὐτὸς ὁ Χάρβεϊ, ἀφοῦ εἶνε καλὸς θαλασσινός, δὲν θὰ μπῇ στὸ κανάλι. Ξέρει ὅτι λίγο νὰ τὰ χαλάσῃ ἡ θάλασσα, τὸ βρῖκι του θὰ κινδυνεύσῃ πολὺ. Καὶ τί θὰ γίνονταν χωρὶς πλοῖο ;

Ὁ «Γοργός» ὥστόσο εἶχε πλησιάζῃ τὸ νησί κι' ἦταν φανερό, ὅτι προσπαθοῦσε νὰ φθάσῃ εἰς μεσημβρινὴ τὴν ἀκρὴ. Ὁ ἀνεμος φυσοῦσε ἀδύνατος καὶ, καθὼς τὸ ρεύμα εἶχε χάσῃ πολὺ ἀπὸ τὴν δυνάμει του, ὁ Μπόμπ Χάρβεϊ μπορούσε νὰ κινήται ὅπως ἤθελε.

Ὁ δρόμος ποῦ εἶχαν ἀκολουθήσῃ προτιμήτερα ἢ βάρκες, τοῦ εἶχαν δείξῃ τὸ κανάλι καὶ μπῆκε μέσα θαρρετὰ. Τὸ σχέδιό του ἦταν πᾶς ὀλοφάνερο : Ἦθελε νὰ σταθῇ μπροστὰ στὰ Κομίνια κι' ἀπὸ κεῖ νὰν-ταποκρινθῇ μὲ ὀβίδες καὶ σφαῖρες κανονίων εἰς τὴν σφαῖρας τῶν τουφεκίων, ποῦ εἶχαν δεκατὶ τὸ πλήρωμά του.

— Τοὺς κακοῦργους ! ἐφώνασε μὲ λύσσα ὁ Πάγκροφ. Ἐρχονται !

Τὴν στιγμήν ἐκείνην, ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ κι' ὁ Νάβ ἐνόθησαν μὲ τὸν Κύριον Σμιθ καὶ τοὺς λοιποὺς.

Ὁ ῥεπρότερος κι' ὁ συντροφός του ἐσκέφθησαν νὰρίσουν τὴν Εὐχαριστία, ἀπ' ὅπου δὲν μπορούσαν νὰ κάμουν τίποτε κατὰ τοῦ παιδαγωγικοῦ, — κι' ἐσκέφθησαν πολὺ φρόνιμα. Καλλίτερον ἦταν τῶντι νὰ μαζευθοῦν ὅλοι οἱ ἀποικοὶ 'ς ἑνα μέρος, τὴν στιγμήν ποῦ ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ κατὰ σοβαρὸ καὶ ἀποφασιστικόν. Ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ κι' ὁ Νάβ εἶχαν φθάσῃ στὰ Κομίνια, κρυβόμενοι ὅσο μπορούσαν πίσω ἀπὸ βράχους. Τοὺς εἶδαν ὅμως καὶ τοὺς ἀρχισαν

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

τουφεκίες, —εὐτυχῶς χωρὶς νὰ πληγώσουν κανένα.

— Σπλίετ ! Νάβ ! τοὺς ἐφώναξε ὁ μηχανικός. Εἰσθε πληγωμένοι ;

— "Οχι ! ἀποκρίθηκε ὁ ρεπόρτερ. Μερικὰ γρατσουνίσματα μόνο ἀπὸ σκληθῆρες. Μ' αὐτὸ τὸ διαβολοβρίκι μπαίνει στὸ κανάλι.

— Τὸ εἶδαμε ! εἶπε ὁ Πέγκροφ. Πρὶν περάσουν δέκα λεπτά, θὰ εἶνε ἀγκυροβολημένο μπροστὰ στὸ Γρανίτινο Παλάτι.

— Ἐχεῖς κανένα σχέδιο, Κύριε ; ρώτησε ὁ Σπλίετ.

— Πρέπει νὰ καταφύγουμε στὸ Γρανίτινο Παλάτι ὅσο εἶνε καιρὸς καὶ οἱ κατὰδικο δὲν μποροῦν νὰ μᾶς ἴδουν.

— Αὐτὴ εἶνε κ' ἡ δική μου γνώμη. "Α-μα κλεισθούμε ὅμως ;...

— Τότε βλέποντας καὶ κάνοντας !

— Ἐμπρὸς λοιπόν ! Γρήγορα !

Τότε ὁ Πέγκροφ ρώτησε :

— Κύριε Σμιθ, μήπως θέλετε, ἐγὼ κι' ὁ "Αὐτῶν, νὰ μείνουμε δῶ ;

— Πρὸς τί, Πέγκροφ ; ἀποκρίθηκε ὁ μηχανικός. "Οχι. "Ας μὴ χωρισθούμε.

Δὲν εἶχαν νὰ χάσουν στιγμή. Βγήκαν ὅλοι ἀπὸ τὰ Καμίνια. Περιπατοῦσαν πίσω ἀπὸ τοὺς βράχους καὶ δὲν μποροῦσαν νὰ τοὺς βλέπουν ἀπὸ τὸ βρίκι. "Ο κρότος ὁ- μως τῶν καγονιῶν καὶ τῶν σφαιρῶν ποῦ κτυποῦσαν (*) τῆς κορυφῆς τῶν βράχων, μαρτυροῦσαν ὅτι ὁ "Γοργὸς" εὐρίσκετο κοντὰ.

"Ετρεξαν στὸν ἀνεγκυστήρα, ἀνέβηκαν ὡς τὴν πόρτα τοῦ Γρανιτινο Παλατιοῦ, ὅπου ἀπὸ χθὲς ἦταν κλεισμένοι ὁ Τόπ κι' ὁ Ζούπ, κι' ὠρμησαν στὴ μεγάλη αἴθου- σα. Ἦταν καιρὸς. Γιατὶ ἀνάμεσ' ἀπὸ τὰ φυλλώματα, οἱ ἄποικοι ἔβλεπαν τὸν "Γορ- γό", καπνοσφαιριζόμενο, νὰ τρέχει μέσα στὸ κανάλι. Χρειάστηκε μάλιστα νὰ τρα- βηχθῶν, γιατί ἡ κανονιὲς, κι' ἀπὸ τὰ τέσσερα κανόνια, ἔπεφταν ἀδιάκοπες κι' ἡ σφαῖρες κτυποῦσαν στὰ στεράβια, πότε στὴς ὀχθὲς τῆς Εὐχαριστίας καὶ πότε στὰ Καμίνια. Οἱ βράχοι συντρίβονταν καὶ κάθε κανονία τὴ συνώδευσαν τὰ «οὐρά» τῶν καταδίκων.

Μποροῦσαν, ὅπωςδήποτε, οἱ ἄποικοι νὰ ἐλπίζουν, ὅτι τὸ Γρανίτινο Παλάτι θὰ ἐγλύτωνε, ἀφοῦ τὰ παράθυρά του ἦταν καλὰ σκεπασμένα μὲ τὰ κλαδιά. Ἐξαφνα ὁμως, μιά σφαῖρα κτύπησε τὸ κατῶφλι τῆς θύρας καὶ μπήκε στὸ διάδρομο.

— Νὰ πάω ! ἡ ὁγγή ! ἐφώναξε ὁ Πέγ- κροφ. Μᾶς ἀνεκάλυψαν ;

Μπορεῖ, τώρα, καὶ νὰ μὴ ἀνακαλύφθη- καν οἱ ἄποικοι. Ἦταν βέβαιον ὁμως, ὅτι ὁ Μπόμπ Χάρβεϋ εἶχε κρίνη κίλδ νὰ στεί- λη κι' ἓνα βλήμα στὸ ὑπόπτο φύλλωμα, ποῦ ἔβλεπε στὸ ἐπάνω μέρος τοῦ ψηλοῦ ἐκείνου τοίχου. Σὲ λίγο μάλιστα ἔστειλε κι' ἄλλα. Κι' ἐν ἅπ' αὐτὰ ἔρχισε τὸ κλά- δινο παραπέτασμα καὶ ξεσκέπασε μιά με- γάλῃ τρύπα στὸ γρανίτιν.

Ἡ θέσις τῶν ἀποίκων ἔγειρε τώρα ἀ- πελπιστική. Τὸ καταφύγιον τους ἀνακαλύ- φθηκε. Δὲν μποροῦσαν ν' ἀντιτάξουν ἐμ- πόδιο στὰ βλήματα ἐκεῖνα, οὔτε νὰ προ- φυλάξουν τὴν πέτρα, ποῦ ἡ σκληθῆρες τῆς πετοῦσαν γύρω τους σὰ μυδράλλια. Τὸ μόνο ποῦ εἶχαν νὰ κάνουν, ἦταν νὰ κατα- φύγουν στὸν ἐπάνω διάδρομο τοῦ Γρανί- τινου Παλατιοῦ καὶ νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν κατοικία τους στὸ ἔλεος τῶν κανονιῶν.

"Αξαφνα ἓνας ὑπόκοφος κρότος ἀκού- σθηκε, συνοδεύμενος ἀπὸ κραυγὲς φο- βερῆς.

"Ο Κύριος Σμιθ κι' οἱ σύντροφοί του ὠρμησαν 'ς ἐν' ἀπὸ τὰ παράθυρα.

(*) "Ιδὲ εἰκόνα φύλλου 21, σελ. 157.

Τὸ βρίκι, μέσα 'ς ἓνα εἶδος ὑγρῆς τρὸ μ- πας, μέσα σὲ μιά ἀναστάτωση τῶν νερῶν, χωρίστηκε στὰ δύο (*) καί, σὲ διάστημα λιγώτερο ἀπὸ δέκα λεπτά, βυθίστηκε μὲ ὅλο του τὸ πλήρωμα !

(Ἐπεται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΓΑΛΙΣΑ ΚΑΙ ΣΠΟΥΡΓΙΤΙ

Μία φορά κι' ἔσαν καιροὶ
Σκούζει ἡ κουτογάλισσα
Σὲ σπουργίτι πονηρὸν :
— Πέντε μῆνες σφάλισα
Μέσ' σὲ τούτη τὴν αὐλή,
Μὰ δὲν εἶδ' ἄλλο πούλι
Κλέφτικο καὶ πιδ τοιλό...
Τὶ νυτῆς παρακαλῶ ;
— Τώρα θὰ μᾶς πῆς, πιστεύω,
Καὶ τίς... μῆνες πῶς σοὺ κλέβω,
Μῆνες χάριτο καὶ χατέω !...
Μά, ναμῶ, μὲ τοὺς ἄλλους
Μακαρίτες σου, τοὺς γίλους,
"Αν καθόμουν νὰ παζῶνω,
Σὺν τὸ πάτο καὶ τὸ γῆρο,
Θὰ εἶχανε κι' ἐμὲ σφαγμένο...
Καὶ σὴν σούβλα περασμένο !

Σπέντες 1918

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΑΘΗΝΑ Γ' ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΑ "ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΑ,"

"Αγαπητοί μου,
"ΑΑ τὰ Κινηματοθέατρα καὶ ὅλα τὰ
Θεάτρα τῶν "Αθηνῶν, παίζουν τώ-
ρα δράματα, ὁπερέττες, Ἐπιθεωρή-
σεις καὶ φάρσες ἀκατάλληλα γιὰ τὴ
νεολαία. Κάποτε, ἀπὸ μεγάλη εὐσυνειδη-
σία, τὸ γράφον καὶ στὸ πρόγραμμα μὲ
τὴ στερεοτυπικὴ φράσι «τὸ ἔργον ἀκατάλ-
ληλον διὰ δεσποινίδας». Τὶς περισσότερες
ὁμως φορές δὲν γράφουν οὔτε αὐτό. Κι'
ἡ νεολαία τρέχει. Τὸ θλιβερότερον μάλι-
στα εἶνε, ὅτι τότε ἴσα-ἴσα τρέχει μὲ τὴν
πιδ μεγάλη προθυμία, ὅταν βλέπῃ στὸ
πρόγραμμα τὴν ἀπαγορευτικὴν ἐκείνην φρά-
σι. Νά, προχθὲς τὸ βράδυ, 'ς ἓνα δρόμο
ποῦ ἔβγαζε σὲ κάποιο θέατρο, ὅπου παί-
ζονταν ἓνα βρωμερὸ καὶ ἡλίθιο ἔργο, «ἀ-
κατάλληλον» ὅχι μιά γιὰ «δεσποινίδας»,
ἀλλὰ γιὰ κάθε ἄνθρωπο σεβόμενο τὸν
ἑαυτὸ του, εἶδα ἓνα πλήθος νέους, —
φοιτητὰς, ὑπαλλήλους, μαθητὰς, παιδιὰ
ἀκόμη μὲ νουτικά. — νὰ τρέχουν μὲ χαρὰ
καὶ μὲ γέλια, σὰ νὰ τοὺς περίμενε ἐκεῖ ἡ
μεγαλῆτερή, ἡ θεϊότερή ἀπόλαυσις !

Πόσο λυπήθηκα, δὲν μπορῶ νὰ σᾶς πα-
ραστήσω ! Γιατὶ δὲν μπορεῖτε νὰ φαντα-
σθῆτε καὶ σεις, τί φοβερὴ, τί καταστρε-
πτικὴ ἐπίδρασι ἔχουν τὰ αἰσχρὰ θεάματα,
ἀκροάματα ἡ διαβάσματα, καὶ πῶς κα-
τάντ' ὁ ἄνθρωπος ποῦ παρασύρεται ἀπὸ
νέος κι' ἀρίνεται σιγά-σιγά νὰ τοῦ ἀρέ-
σουν τὰ τέτοια ! Σὰς βεβαίω, ὅτι ἐγώ,
ὅσες φορές τὸ δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμά
μου μὲ ἀναγκάζει νὰ παρενθῶ 'ς ἓνα θέ-
ατρο, ὅπου παίζουν ἀκατάλληλα, —γιατὶ
ἐγὼ πρέπει νὰ τὰ παρακολουθῶ ὅλα, —σὰς
βεβαίω ὅτι ὅχι μόνο δὲν διασκεδάζω καθό-
λου, ἀλλὰ καὶ ἀρρωσταίνω. Καὶ νὰ
βλέπω γύρω μου τόσοις ἄνθρώπους νὰ
γελοῦν εὐτυχισμένοι, ἀντὶ νὰ κοιμίζονται
ὡς ταῦτα, ἀντὶ νὰ ξεφωνίζουν ἀπὸ ἀγα-
νάκτησι. ἀντὶ νὰ διαμαρτύρονται, νὰ μα-
ξαλώνουν, νὰ δέρνουν ἀκόμα καὶ νὰ
φεύγουν, ὀρκιζόμενοι ὅτι δὲν θὰ ξαναπα-

(*) "Ιδὲ εἰκόνα προηγ. φύλλου, σελ. 159.

τήσουν στὸ θέατρο ἐκεῖνο, ὅπου ἀντὶ γὰρ
πνευματικὴ τροφή, προσφέρεται δηλητη-
ριο !

Μὴ νομίζετε πῶς εἰμαι κανένας σχολα-
στικός καὶ σεμνότερος. Οὐτὲν θέλω νὰ εἶνε
σχολαστικοὶ καὶ σεμνότεροι οἱ νέοι. Ἄλλο
ὅμως νὰ ξέρουν τὰ πράγματα τοῦ κόσμου
κι' ἄλλο νὰ βοσκοῦν εὐχαρίστησι στὴ
αἰσχρῶ. Δὲν γίνεται μεγαλῆτερή διαφορά
"Ανθρώπος ποῦ φθάνει στὸ σημεῖον νὰ
γελᾷ, νὰ εὐχαριστείται, νὰ διασκεδάζῃ
μὲ τὰ βλακώδη καὶ ἀσεμνα πράγματα, ποῦ
ἔχουν μέσα αὐτὰ «τὰκατάλληλα διὰ δε-
σποινίδας» εἶνε ἄνθρωπος, τέλεια χαμένος.
Ξεγράψτε τογ ! Τίποτα γενναῖον δὲν μπο-
ρεῖ νὰ περιμένῃ κανεὶς ἀπ' αὐτόν. Αἰσθη-
τικῶς καὶ ἠθικῶς εἶν' ἓνα κτήνος. Παίρνει
τὸ ἄσχημον ποῦ ὠμορφοὶ καὶ συγγύζει τὸ
καλὸ μὲ τὸ κακόν. Δὲν ἔχει λοιπὸν ἠθικὰς
ἀρχὰς καί, κατὰ βάθος, δὲν εἶνε τίμιος
ἄνθρωπος. "Ας μὴ κλέβῃ, ὡς μὴ σκοτίζῃ
ἀπὸ μὴν κἀνὴν τίποτ' ἀπ' ἐκείνα ποῦ τιμω-
ρεῖ ὁ νόμος. Εἶνε ἱκανὸς γιὰ ὅλ' αὐτὰ καὶ
γιὰ χειρότερα. Κοινωνικὸς ἄχρηστος καὶ
βλαβερός. Κι' ὡς ἔχῃ πλοῦτον ἢ ὄνομα
ὑπόληψι, κι' ὡς ἔξασχῃ ἓνα τίμιον ἐπάγ-
γελμα καλόν. Ἡ πρώτη φουρτούνα θὰ
δὲν συνεπαρῇ. Θὰ πέσῃ, θὰ κυλισθῇ στὴ
λάσπη, θὰ φανῇ ποῖος ἦταν ἀπὸ μέσα.
Γιατὶ ἄνθρωπος χωρὶς ἠθικὰς ἀρχὰς, δὲν
ἔχει βάσεις νὰ σταθῇ...

Ἡ φουρτούνα αὐτὴ μπορεῖ νὰ μὴν τοῦ
παρουσιασθῇ ποτὲ κι' ὁ ἄνθρωπος νὰ μὴν
ξεπέσῃ. "Ομως ποτὲ δὲν θὰ εἶνε ἓνας ἐλε-
κτός ἄνθρωπος. Ποτὲ δὲν θὰ γίνῃ καὶ
ἀληθινὰ ἀνώτερον, στὸ πολῦτιμον ἐκεῖνο
στρώμα τῆς κοινωνίας, τὴν ἀφρόκρεμα,
ποῦ ἀποτελεῖ τὴ δύναμι, τὴ χαρὰ καὶ τὸ
καύχημα τοῦ ἔθνους. Ποτὲ δὲν θὰ εἶνε
ἀνάμεσα τοὺς ἀνθρώπους ποῦ κάνουν τὰ
μεγάλια, ποῦ ἀκούγονται γι' αὐτό, ποῦ ἐ-
παινοῦνται, ποῦ ζηλεύονται καὶ μακαρι-
ζοῦνται... Ἡ ζωὴ του, κι' ἂν λάμψῃ ἀκόμα
στὸν πλοῦτον, θὰ εἶνε κοινὴ, ταπεινὴ, κτη-
νώδης, ὅπως ἡ ζωὴ ὅλων αὐτῶν τῶν γλεν-
τζέδων, ποῦ εἶτε σὲ μέγαρα κατοικοῦν,
εἶτε σὲ χαμόσπιτα, εἶτε σὲ πολυτελὴ κα-
παρὲ διασκεδάζουν, εἶτε 'ς ἐλεεινὲς ταβέρ-
νες, ἀποτελοῦν τὸ κοινωνικὸν κατακάθι-
σμα, τὴν ὑποστάθμη, κι' ἀλλοιῶτα λέ-
γονται περιττώματα.

Παιδιά, ποῦ τὰ βλέπω νὰ τρέχουν μὲ
τόση χαρὰ 'ς τ' ἀκατάλληλα, ἔτσι θὰ
καταντήσουν μιά μέρα, ἂν δὲν εἶνε κι'
ἀπὸ τώρα. Καὶ τὸ θέαμα γεμίζει τὴν ψυχὴ
μου οἰκτο...

Σὰς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΣΤΗΛΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΟ ΣΟΝΕΤΤΟ ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΗ

Τὸ βράδυ ἐτοῦτο πανηγύρι ἡ φύση...
Κι' εἶνε ἡ ψυχὴ τῆς "Ανοιξῆς χυμένη
στὰ γύρω μας !... Σὰν κάποιο νὰ προσμένῃ
ἀπὸ εὐτυχία ἡ πλάση ἔχει μεθύσει !...

Σὰν ποῖο τραγοῦδι ἀπόψε ν' ἀντηχήσῃ,
—τὴν ὥρα ἐτοῦτη ποῦ ἡ Σιωπὴ τὴ δένει—
ποῦ δλόκληρη τὴ φύση μαγεμένη
μεσ' στὰ φτερά του τ' ἀπαλὰ νὰ κλείσῃ...

Πιαστήτε στὸ χορὸ ποῦ ἡ Νύχτα σέρνει
μὲ τὰστρο, μὲ τὸ κύμα, μὲ τ' ἀγέρι...
Ἡ αὐγούλα τὸν "Απρίλη αὐριο θὰ φέρῃ

Κι' ἀπὸ τὰ οὐράνια τὸ μισὸ φεγγάρι,
γεμάτο γλύκα, ὅλο φιλία μᾶς στέρνει,
κι' εἶνε σὰ μαγικὸν βιολιὸν δοξάρι !

"Ελληνικὸν Ἰδεῶδες

ΟΙ ΓΕΡΟΙ

[Δίηγμα τοῦ Alphonse Daudet]

[Συνέχεια τῆς σελίδας 1-1]

Καί, πιάνοντάς με καθέννας ἀπὸ
ἐνα χέρι, μὲ πηγαίνουν πηδηκτὰ 'ς
τὸ παράθυρο, ποῦ τὸ εἶχαν διαπλά-
τσει γιὰ νὰ μὲ ἴδουν καλλίτερα.
Πησιάζουν τῆς πολυθρόνης τους,
μὲ καθίζουν στὴ μέση τους 'ς ἓνα
σκამνί, ἢ γαλάσιες ποδιὲς στέκον-
ται ἀπὸ πίσω μας καὶ ἡ ἀνάκρισι
ἀρχίζει :

— Πῶς εἶνε ;... Τί κάνει ;...
Γιατὶ δὲν ἔρχεται ;... Εἶνε εὐχαρι-
στημένος ;...

Καὶ δὸς τοῦ ἔτσι, ὁλόκληρες ὥρες.

Εἰς ἀποκρινόμενον ὅπως μπο-
ροῦσα στὴς ἐρωτήσεις τους, δίνον-
τας γιὰ τὸ φίλον μου ὅσες πληρο-
φορίες ἤξερα καὶ δὲν ἤξερα. Πολ-
λὰς λεπτομέρειες, ἐννοεῖται. τῆς
ἔβγαζα ἀπ' τὸ κεφάλι μου καὶ φυ-
λάσσω προπάντων νὰ μὴν ὁμο-
λογήσω, ὅτι ποτὲ δὲν εἶχα παρα-
τηρήσῃ ἂν τὰ παράθυρά του ἔκλει-
ναν καλὰ ἢ τὴν χόρμα εἶχε ὁ τοί-
χος τῆς κἀμαρᾶς του

— Ὁ τοίχος τῆς κἀμαρᾶς του...
Εἶνε μπλὲ, κυρία μου, μπλὲ ἀνοι-
κτός, μὲ γκιολάντες.

— Ἀλήθεια ; ἔκανε ἡ γρηοῦλα
συγκινημένη.

Καὶ πρόσθετε, γυρίζοντας κατὰ
τὸν ἄντρα τῆς.

— Τὶ καλὸ παιδί !

— "Ω, ναί ! εἶνε καλὸ παιδί !
ἀπαντοῦσε «καίνο» μ' ἐνθουσιασμό.

Κι' ὅσῃν ὥρα μιλοῦσα, τοὺς ἔ-
βλεπα νὰ συνηγοροῦνται μεταξύ
τους μὲ κοινῆματα τοῦ κεφαλοῦ,
μὲ κλεισίματα τοῦ ματιοῦ, μὲ μικρὰ
πονηρὰ γελᾶκια, μὲ διάφορα τέλος-
πάντων νοήματα. Ἐξαφνα ὁ γέρος
κι' ἐπλησίαζε καὶ μοῦλεγε σιγά :

— Μιλάτε δυνατότερα... β-
βαρύνετε ἢ καίμην...

Κι' ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης :

— Πῶς δυνατὰ, σὰς παρακαλῶ !...
Δὲν καλακοῦει ὁ καίμην...

Εἰς τὴν ὥραν τῆς φωνῆς αὐτῆς οἱ
δύο μ' εὐχαριστοῦσαν μ' ἓνα χαμό-
γελο. Καὶ στὰ μαραμένα αὐτὰ χα-
μόγελα ποῦ ἔσκυβαν σὲ μένα, σὰ
νὰ γύρευαν στὰ βάθη τῶν ματιῶν
μου τὴν εἰκόνα τοῦ καλοῦ τους

παιδιοῦ, ἐγὼ ἐκάνθηκα μὲ συγ-
κίνησι τὴν εἰκόνα αὐτῆς, ἀμυδρὴ,
σχεδὸν ἀθώρητη, λὲς κι' ἔβλεπα τὸν
ἄνθρωπον Μωρὶς γιὰ μὲν χαμογελᾶ,
ἀπὸ πολὺ μακριὰ, μέσα σὲ μιὰν
ὀμίχλη...

Ἐξαφνα ὁ γέρος ἀναστύλωνεται
στὴν πολυθρόνα του.

— Μαριέττα !... Μὴ δὲν ἔφαγε ;...
— Δὲν ἔφαγε ;... "Ω, Θε μου !
κάνει τρομαγμένη ἡ Μαριέττα, μὲ
τὰ χέρια ψηλά.

Εἰς ἐνόμισα πῶς μιλοῦν ἀκόμα
γιὰ τὸν Μωρὶς κι' ἐτοιμάσθηκα νὰ
παντήσω, ὅτι τὸ καλὸ αὐτὸ παιδί
ποτὲ δὲν καθάβει στὸ τραπέζι ἀρ-
γότερ' ἀπὸ τὸ μεσημέρι. Ἀλλὰ ὅχι !
τώρα μιλοῦσαν γιὰ μένα. Κι' ἔ-
παρε νὰ ἴδῃ τὸ ἀναστάτωμα, ὅ-
ταν ὁμιλοῦντα διὰ ἀπὸ τὸ πρῶν
ἦμουν νησιτικός.

— Στρώστε γρήγορα, μικρές !...
Τὸ μεσιανὸν τραπέζι, τὸ κυριακόν-

τικο τραπέζι ὁμῶς, τὰ καλὰ
πιᾶτα μὲ τὰ λουλούδια... Κι' ἀ-
φίστε τὰ γέλια, σὰς παρακαλῶ !...
Κάμετε γρήγορα !
(Ἐπεται συνέχεια)

ΚΙΜΩΝ ΑΔΕΙΑΣ

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸν ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ ΤΟΥ 1918

1. Ὁ Δημοψήφισμα πρὸς ἀνεκκήρυξιν
τῶν δέκα ὑπαισχυντικῶν Ψευδωνύμων τοῦ
1918 πρὸς ὑπόστασιν ἀπὸ σήμερα, διὰ νὰ
ἔχετε καιρὸν νὰ πάρτε ἢ νὰ ἀλλάξετε ψευ-
δώνυμον, ὅσο θέλετε, καὶ νὰ δημοσιεύ-
σετε σχετικὰς "γγελίας. Ψηφοδέλτια ὁ-
μως δὲν εἶνε δεκτὰ πρὸς ἀπὸ μόνον ἀπὸ 1 Δε-
κεμβρίου ε. ε. ἕως 31 Ἰανουα-
ρίου 1919.

2. Ἐκλέξιμα ψευδώνυμα εἶνε μόνον
ὅσα ἐξήρσαν ἢ θὰ ἔρουν εἰς τὴν
Ἀλληλογραφίαν τοῦ τόμου "Ετοῦ, ἢ τοῦ
εἰς τὴν στήλην "Εγκρίσεις Ψευδωνύ-
μων, εἴτε ὡς νέα ψευδώνυμα, ἢ ὡς
ἀνανεώσεις παλαιῶν, εἰς τὰ φυλλώματα
τὰ ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1917 μέχρι τῆς
Νοεμβρίου 1918.

3. "Ω; Ἐκλογεῖς δικαιούνται νὰ λά-
βουν μέρος εἰς τὸ Δημοψήφισμα δωρεάν
μὲν ὅσοι ἔχουν ψευδώνυμον ἐγχε-
ρισμένον διὰ τὸ 1918, ἐπὶ πληρωμῇ
δὲ λεπτῶν 10 οἱ ἄνευ ψευδωνύμου
συνδρομηταὶ καὶ τὰδελφὰ των, ὡς καὶ
οἱ κατὰ φύλλον ἀγορασταί.

4. Κάθε ἐκλογεὺς θὰ ψηφίσῃ ἐν μόνον
ψευδώνυμον, ὅπου ἐν τοῦ ἀρέσῃ
καλλίτερα ἀπὸ τὰ ὡς ἄνω (2) ἐκλέξιμα.

5. Τὸ Ψηφοδέλτιον, εἰς χωριστὸν φύλ-
λον χάρτου, ἔχοντος σχῆμα τὸ ἥμισυ μῆ-
σελίδος, τῆς Διαπλάσεως, θὰ εἶνε συντε-
ταγμένον κατὰ τὸν γνωστὸν τύπον, ὑπό-
δειγμα δὲ αὐτοῦ, δι' ὅσους δὲν τὸν γνω-
ρίζουν, θὰ δώσω ἐν καιρῷ.

6. Δείνα ψευδώνυμα, ὅσα θὰ συγ-
κεντρώσουν τὰς περισσότερας ψήφους, θὰ
βραβεύθουν : ἓν μὲ Πρῶτον Βραβεῖον,
τοῖς μὲ Δεύτερον καὶ ἓς μὲ Τρίτον.
Θάπονηται δὲ Ἐπαίνος εἰς τὰ κατό-
πιν πλειοψηφούντα εἰκοσι Ψευδώνυμα.

7. Ἐπίσης θὰ βραβεύθουν καὶ Δέκα
Ἐκλογεῖς διὰ κλήρου, ὅπως καὶ φέ-
τος, ἄλλοι δὲ Εἰκοσι θὰ λάθουν Ἐ-
παῖνον.

8. Δόρα θὰ λάθουν τὰ ἴδια καὶ οἱ
ἔχοντες Βραβεῖον Ψευδωνύμων καὶ
οἱ ἔχοντες Βραβεῖον Ἐκλογέως, ἢ
τοῖς : οἱ μὲν τοῦ Α' Βραβεῖου βιβλίου 8
δραχμῶν, οἱ τοῦ Β' 7 δραχμῶν, καὶ οἱ
τοῦ Γ' 3 δραχμῶν, κατ' ἐκλογὴν των ἐκ
τῶν ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως ἐκδοθέντων. "Ο-
λοι δὲ οἱ βραβευθέντες, εἴτε ὡς ἐκ-
λογεῖς εἴτε ὡς ἐλεγχθέντες, δικαιούνται
νὰ στείλουν τὰς φωτογραφίας των διὰ
νὰ δημοσιεῦθουν.

9. Εἰς τὴν ἀπονεμηθῶν σαράντα
[40 Ε] εἰς τοὺς ἔχοντας Α' Βραβεῖον,
εἴτε Ψευδωνύμων εἴτε Ἐκλογέων,
ἀναλόγως δὲ—κατὰ τὰς ψήφους ἐκάστου—
εἰς τοὺς ἔχοντας Β' ἢ Γ' Βραβεῖον καὶ
Ἐπαῖνον.

10. "Οσοὶ δὲν ἐπῆραν ἀκόμη ψευδώνυ-
μον διὰ τὸ 1918, καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ
λάβουν μέρος εἰς τὸ Δημοψήφισμα, ὅχι
μόνον ἀπλῶς ὡς Ἐκλογεῖς ἀλλὰ καὶ ὡς
ὑποψήφιοι, εἰσπορῶν κατὰ τὰν ἑπόμενον
(2 1 καὶ 2) νὰ ποκλήσων τὸ δικαίωμα
τοῦτο, ἀν φροντισθῶν νὰ τοὺς ἐγκριθῇ ψευ-
δώνυμον διὰ τὸ 1918 εἰς τὰ φύλλα 26—
52 ποῦ θὰ ἐκδοθῶν ἀπὸ σήμερα μέχρι
τέλους Νοεμβρίου.

Δήλωσις. — Αἱ Μ. Ἀγγελίαι τοῦ Δη-
μοψήφισματος πρέπει νὰ εἶνε ἀπολύτως
σεμναὶ καὶ εὐπρεπεῖς συστάσεις καὶ ἔπα-
νοι ψευδωνύμων ποῦ ψήφισιν, ἢ ἀπλᾶ
ἀναγραφὰς αὐτῶν π

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται, ἀν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος δρ. 2. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1918. *Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α ἀνηκούν εἰς ἀγρία, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς νοήματα.]

Νέα Ψευδώνυμα : Παπαρούνα, κ. (ΣΤ). *Ἑλλάς τοῦ Μέλλοντος, ἀ. *Ἐθνικὸ Λάβαρο, ἀ. Κορωνίς τῶν Ζιζανίων, ἀ. (εἰς 1).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μ.Μ. ἐπιθυμοῦν τὰνταλλάξουν:
Τὸ Μή-με-λησόμενι με Διαβολόπου-
λο, Γλ. Παρελθ., Σουλῶτις, Διαβο-
λόπαυτο. — ὁ Θαλάσσιος Φλοισβός με
Μυγκέ, Υἱὸν τ. Ἀγοράφ., Ἀνδρείου, Μ.
Κουραμπ., Αἰγερῶν. — ἡ Ποιμενικὴ
Φλογέρα με Στοιχειώ. Λάσος, Τολμ.
Ναυάκι. — ὁ Νέος Ἕλληρ με Μπου-
πουλιναν, Ἀφροίμ. Κῆμα, Ἀνοικτὰ.
τὴν Ὀμηρικὴ Ἰδιότητα με Πηγά-
ν, Ὀμηρικὴ Πηγά, τ. Ἀνθ.

Η Διαπλάσις ἀσπάζεται τοῦ φι-
λους τῆς: Τοικηριοῦτάκι (ὅα ὁσο-
πλήσιον, ἀγρότερα) *Ἄσμα τοῦ Ἰλίου
(δὲν ὑπάρχει ὅπως διὰ τὴν κηλοῖαν
χειρόγραφα δὲν ἐπιστολῶν σ' εἶναι τὴν
πάρει) *Ἀπτερον Ἀγγέλ (διὰ δὲ
τὸν Ὀδηγόν) Ποιμενικὴ Φλογέρα
(περαστικὰ ἐπὶ τῶν 1) τελευταῖον Ἰα-
λαιολόγον (ὁ ἀριθμὸς σου εἶναι 74 ὅ-
λων τῶν φιλολόγων εἰς λύσεις εἶναι δε-
καί, ἀν ληφθῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως
τῶν) Ἑλληνικὴ Ὀδοντὸν (δὲν ἔλαβα)
Χρυσόμαλλον Λέσας (ἀλλὴν θέμα καὶ
ὅα τὸ ἔχω ἐπ' αὐτῇ μου) Ἀνδρεῖο *Ἐλ-
ληνόπουλο (καλὸν μὲν ὑπάρχει) Κα-
μέλιαν (ἐπελτα 12) *Ἀγγ. Πάριον
(ὅρατα, ἀλλὰ σχήματα δὲν δημοσιεύω)
*Ὀδυσσεύς (ἐγκάδεια συλλυπητήρια)
Χανονάκι (ὅα σὺνταξε Πρωταπριλιά)
Πυθαγόραν τὸν Σόμον (εὐχαριστῶ
ἐπιτρέπεται) *Ἀνθος τῶν Φικατοῶν
κτλ. κτλ.

Ναυοῦλονται Α, *Ἐλ. Β. Λεοῦση
(ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Μὴ με λησόμενι,
Παπαρούνα, Λοδοῦν Βύρωνα, Ἐρω-
τόρον Ρόδο, Γενναῖον Λέσβον (ἐ-
στειλα).

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν
14ην Μαΐου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια τοῦ 178ου Διαγωνισμοῦ Λύ-
σεων Μαρίνου Μαΐου. Αἱ λύσεις δεκταὶ
μέχρι τῆς 25ης Αὐγούστου, ἀλλὰ καὶ πέρα
τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφ' ὅσον δὲν
ἔχουν δημοσιευθῇ.]

212 Συλλαβόγραφος

Ἀσθερ, ἐπίσημα καὶ ἔξω
Εὐκαλόφλεκτο ἀν ἐνώσει.
Ἐν ἀχάριστο προδότη
Στὴ στιγμὴ θά φανερώσης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ψωφιδέως

213. Τρίγωνον

*** = Ὅριον.

*** = Ὑποθετικός.

** = Μετοχή.

* = Γράμμα.

Καὶ καθέτω: τὰ ἴδια.

*Ἐστάλη ὁ δὲ Ἐμμανουὴλ Γ. Σιλαβούνο

214 Κρυπτογραφικόν

12345678 = Ὁρσηκευτ. μεταστροφιστής.

238 = Ὑγρὰ ἔκτασις.

35676 = Φυτόν.

4223 = Ἀρχαῖος θεός.

5458 = Πτηνόν.

62528 = Νόμφη.

7458 = Πιστρός.

824428 = Ἀγας.

*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀγριοβιολέτις

215. Φωνηεντόλιπον

ὄνς - φς - μ - πλ - στ

*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κάδμου

216. Γρῆφος

κτόν κτόν κτόν

Τὰκ! ἀλλὰ καὶ ντέ!

κτόν κτόν

*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Σι...

θωμά διὰ τὸ ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ
γαζόμενῳ, ἀλλὰ δύναται νὰ διαπιστω-
καὶ ἡ φιλικὴ Διαπλάσις, οἱ φίλοι
καὶ Διαγωνισμοὶ καὶ τὸ Δημοφίλειον
εἰς θάλας ἀρκετὰ ἐνεργὸν μέρος καὶ
τὸ πρῶτον μέλλει νὰ διαφιλονικίῃ
ἄλλοις καὶ πρῶται, ἐκπληροῦται
νύκτα τὸν σκοπὸν αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Γ'. Διαγωνισμὸν ἐβράβευ-
ἀπάντησις τοῦ Γεωργ. Παράσχου (Χρ.)
Ἀπευθυντόν: Β. Βλαδιάνου, Ἀρ-
λάου 9 Ἀθήνας

ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟ ΛΑΒΑΡΟ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΛΗΣ

[1Η' - 181]

Πάντα τὸς τυγχόντας Βραβεῖον ἔ-
δωκόντων ἢ Ἐκλογῶν διαβερῶν
συγχαίρει. Διακριτικῶς τὸν Μαργα-
μένον Βασιλῆα, Κυανόλευκο Λα-
βαρο, καὶ Ἑλλῆν τῆς Ἑλλήνης
τῆς ὁποίας μάλιστα ἡ ἀγγεῖα ἐπὶ
ἀγγὺς πίκρας συμπαῖς παράπονο ἴ-
Εὐχαριστοῦ μ' ὅτι μου τὴν καρ-
δυσαν με συνεχάρησαν, καὶ ἐκπλη-
βεταὶ μου εὐγνωμοσύνην πρὸς ἐμὲ
ὅσοι διὰ τῆς εὐγνωμίας ψήφου τῶν συ-
τέλεσαν εἰς τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Μαρι-
μου μου.

ΙΔΕΩΔΗΣ ΕΛΛΑΣ

[1Η' - 182]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ἘΔΕΥΘΕΡΙΑ ὁ ἀρ-
χαίτερος πάντων τῶν Διαπλασιασ-
Συλλόγων, ἱδρυθεὶς τὸ 1916. Γενικὴ
Ἀρχηγός: **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥ-
ΒΑΚΗΣ**. Πρόεδρος: **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΜΠΕΡΔΕΣΗΣ**. — Ἐγγραφῆς πάντες.
— Συνδρομὴ τριμηνία: 0,60 — Ζητοῦνται
ἀντιπροβαστοί. Διορκοῦνται: Ναυπλίου
Ἀνάγ. Δημόπουλος, Λευκάδος: Βα-
σίλ. Φραγκοῦλης, Χαλκίδος: Γεωργ.
Νάκος, Δημ. Γούτος, Ἀθηνῶν: Γεωργ.
Σταθῆς. — Συμφωνίαι: τῶν καταστά-
ἐξεδόθησαν μετοχαί. Ζητήσατε πληρ-
φορίας. — Αἰτούνται: Δ. Μπερδέ-
Περικλέους, 44 Πειραιῶ. — Ἀπὸ 1ης
Ἰουνίου νέα διευθύνσις κ. Ἀλέξανδρος
Κουντουριώτην διὰ Δ. Μπερδέσην, Ἀ-
μαρουσίου Ἀττικῆς.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

*Ὅσον αἱ λύσεις, ἀδικαιώτως φυλάσσονται
ἐλθόντων ἀπὸ 9 ἕως 16 Μαΐου.

Συνυποδύονται μετὰ 25 λεπτά

ἈΘΗΝΑΙ: Α. Ι. Νυδριώτης, Χρυσό-
λαῶν, Κ. Α. Καρναυλάκης, Α. Νόβα.

Θ. Ι. Λέκας, Κ. Α. Χρυσόδουλου.

ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Θωμ. Παύλου.

ΒΟΛΟΥ: Ε. Βλουγάκης, Δ. Α. Σωτη-
νιώτης, Ίω. Α. Καρανίκης, Ε. Ν. Βασι-
λεῖος.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Στ. Περιογιάννης.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Γ. Π. Ἀθανασόπουλος.

Α. Κ. Μάτσος, Ίω. Κ. Μιχαήλ, Γ. Α.

Κολιόπουλος.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Ίω. Α. Αμπελ, Αἰτω-
λόγος, Ι. Μ. Παπαλέσος.

ΠΑΔ. ΦΑΛΗΡΟΥ: Φαληρικὴ Ἀδρα.

ΠΑΤΡΩΝ: Α. Αιμαίνης, Χ. Γαλα-
πούλος.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Γ. Ε. Γεωργίου, Μ. Α.

Δοράδος, Η. Α. Αργάνος, Μ. Κ. Κ.

Τσαγγαλῆ, Θ. Α. Μαιτῆς, Αἰλικά.

Πηλεῖ, Παναγιώτα Κ. Γούση.

ΣΑΜΟΥ: Πυθαγόρας ὁ Σάμιος.

ΣΥΡΟΥ: Β. Β. Ἀλφειοῦ.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Θεός τοῦ Οἴνου, Σ.

Α. Γιαμνίος, Β. Α. Τσιλῆς.

ΚΙΟΥ: Μαρία Σατοροῦ.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

*Ὅσον τὸν ἀντιπρὸς τὰ ὄργανα, καὶ
ὅσοι καὶ ὅσον τῶν ἀποστέλλαντων δεκα-
λεπτον μόνον μετὰ τὴν λύσιν τῶν ἐπι-
συν εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν καὶ ἐκπαιδευ-
τικὴν δὲ: Ἀνδρέας Κ. Μάτσος, ἐν
Κορινθῷ καὶ Μαρία Σατοροῦ ἐν Χί-
οι ὁποῖοι ἐνεργήσαν διὰ τρεῖς μῆνας
ἀπὸ 1 Ἰουνίου.